

ΤΗ Α' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Μαρτύρων τῶν Μακκαβαίων, καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Ἐλεάζαρου, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς, καὶ ἡ Πρόοδος τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς το, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ τιμίου Σταυροῦ γ' καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Στιχηρὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι

Ὡς κοινὸν φυλακτήριον, ὡς πηγὴν ἀγιάσματος, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον ἀσπασώμεθα, καὶ γὰρ κοιμίζει, παθήματα, καὶ παύει νοσήματα, καὶ Παντοίων ἀλγεινῶν, ἀπαλλάττει τοὺς κάμνοντας, ὑπὲρ ἄβυσσον, πελαγίζων τὰ ρεῖθρα τῶν θαυμάτων, τοῖς πιστῶς αὐτοῦ, τὸν τύπον, καὶ προσκυνοῦσι καὶ σέβουσιν.

Οἱ τοῦ βίου τοῖς κύμασι, θαλαττεύοντες ἄνθρωποι, παθημάτων ζάλη τε κυμαινόμενοι, ὡς εἰς ὀλκάδα σωτήριον, τὸ ξύλον τὸ τίμιον, καταφύγομεν πιστῶς, καὶ σιγήσει τὰ κύματα, καὶ τὰ πνεύματα, καὶ ῥαγήσεται πάθη, καὶ πρὸς ὄρμον, ἀκυμάντου σωτηρίας, χαρμονικῶς καταντήσομεν.

Ἐπὲρ ἥλιον ἔλαμψεν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγιος, ὡς ἀκτίνας θαύματα προβαλλόμενος, καὶ ὡς βολίδας ἰάματα, προσέλθωμεν ἄνθρωποι, οἱ τῷ σκότει τῶν δεινῶν, συνεχόμενοι πάντοτε, καὶ ληψόμεθα, φωτοπάροχον χάριν ἰαμάτων, τὸν ἐν τούτῳ προσπαγέντα, σαρκὶ Θεὸν μεγαλύνοντες.

Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων

Ἦχος α'

Πανεύφημοι Μάρτυρες

Τοῦ νόμου τὸν ὄροφον ἑπτὰ, στύλοις ἐπαίρομενον, ἡ τυραννὶς οὐ κατέσεισε, τὴν γὰρ ἀλόγιστον, τοῦ διώκτου λύσσαν, ἀνδρικῶς ὑπέμειναν, τὸ σῶμα παραδόντες τοῖς τέμνουσιν, οἱ εὐγενέστατοι, νεανῖαι καὶ ὁμαίμονες, τῶν Μωσέως, θεσπισμάτων φύλακες.

Ἐπὲρ τὰ ὀρώμενα τὸν νοῦν, ὄντως ἀνυψώσαντες, μέλη σαρκὸς κατετέμνοντο, οἱ εὐσεβέστατοι, καὶ γενναῖοι Παῖδες, σὺν μητρὶ θεόφρονι, μεγίσταις ἐν ἐλπίσι νευρούμενοι, ὧν νὺν ἐπέτυχον, Ἀβραὰμ ἀναπαυσάμενοι, ἐν τοῖς κόλποις, τοῦ αὐτῶν προπάτορος.

Ψυχῆς ἐν νεότητι στερρῶς, ἑαυτοὺς ὀπλίσαντες, καὶ τὸν θυμὸν ὥσπερ θήξαντες, πρὸς τὸν ἀντίπαλον, σταθερῶς ἐχώρουν, εὐσεβείας ἕνεκα, καὶ νόμου τοῦ πατρῶου τηρήσεως, ὁ ἱερώτατος, Ἐλεάζαρ καὶ οἱ πάνσοφοι, νεανῖαι, σὺν μητρὶ θεόφρονι.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Ἰωάννου Μοναχοῦ

Οἱ Ἅγιοι Μακκαβαῖοι τῷ τυράννῳ ἔλεγον, Ἡμῖν ὦ Ἀντίοχε, εἰς Βασιλεὺς ὁ Θεός, παρ' οὗ γεγόναμεν, καὶ πρὸς ὃν ἐπιστρέφομεν, Κόσμος μένει ἄλλος ἡμῖν, τοῦ ὀρωμένου ὑψηλότερος καὶ μονιμώτερος, πατρὶς δὲ ἡμῶν Ἰερουσαλήμ, ἡ κραταιὰ καὶ ἀνώλεθρος, πανήγυρις δέ, ἡ μετὰ Ἀγγέλων διαγωγή, Κύριε, πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νὺν... ὁ αὐτὸς

Ὅνπερ πάλαι Μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν ἑαυτῷ, τὸν Ἀμαλῆκ καταβαλὼν ἐτροπώσατο, καὶ Δαυὶδ ὁ μελωδός, ὑποπόδιόν σοι βοῶν, προσκυνεῖσθαι διετάξατο, τίμιον Σταυρὸν σου Χριστέ ὁ Θεός, σήμερον ἁμαρτωλοὶ προσκυνοῦμεν, χεῖλεσιν ἀναξίοις, σὲ τὸν καταξιώσαντα παγῆναι ἐν αὐτῷ, ἀνυμνοῦντες δεόμεθα, Κύριε, σὺν τῷ Ληστή τῆς βασιλείας σου ἀξίωσον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος α' Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Τῆ τοῦ Σταυροῦ προελεύσει, δεῦτε φιλέορτοι, τὴν ἑορτὴν ποιοῦντες, φαιδρυνθῶμεν βοῶντες, ἐν πίστει ἀδιστακτῶ, Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, ἡμᾶς ἀγίασον χάριτι, τοῦ ἐπὶ σὲ ὑψωθέντος, καὶ ἐξελοῦ, πάσης βλάβης τὴ δυνάμει σου.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Τὰς οὐρανίους πορείας, Σταυρὸς ὁ τίμιος, ἐξευτρεπίζει πᾶσι, τοῖς αὐτὸν προσκυνοῦσιν, ἐν φόβῳ καὶ ἀγάπῃ καὶ τοῖς χοροῖς, τῶν ἁγίων Δυνάμεων, ὃς ἐν αὐτῷ προσηλώθη συναριθμεῖ, τοὺς ἐκ πόθου ἀνυμνοῦντας αὐτόν.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Οἱ προσκυνοῦντες ἐν πίστει, Σταυρὸν τὸν τίμιον, τὸν ἐν αὐτῷ παγέντα, προσκυνοῦμεν Δεσπότην, οὗ τὴ ἐπινεύσει χεῖλη ὁμοῦ, καὶ ψυχὰς ἀγνίζομεθα, καὶ ταῖς ἐλλάμπουσι τούτου ταῖς νοηταῖς, φαιδρυνόμεθα αἰνοῦντες αὐτόν.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ' Κοσμᾶ Μοναχοῦ

Ψυχὰι δικαίων ἐν χειρὶ Κυρίου, καθάπερ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, οἱ πρὸ νόμου προπάτορες, καὶ Μακκαβαίων πρόγονοι, τῶν νῦν εὐφημουμένων παρ' ἡμῶν, Οὗτοι γὰρ οἱ καρτερόψυχοι, Ἀβραμιαῖοι ὑπάρχοντες, τὴν πίστιν ἐξήλωσαν, τοῦ ἑαυτῶν προπάτορος Ἀβραάμ, καὶ μέχρι θανάτου ἠγωνίσαντο δι' εὐσέβειαν, εὐσεβῶς γὰρ συντραφέντες, καὶ ἐννόμως συναθλήσαντες, τὴν ἀσέβειαν διήλεγξαν τοῦ ἐπαράτου Ἀντιόχου, καὶ μηδὲν προτιμήσαντες τῶν τῆς παρουσίας ζωῆς, διὰ τὴν αἰώνιον, πάντα Θεῷ ἀνέθεντο, ψυχὴν, ἀνδρείαν, αἴσθησιν, σῶμα ἀπαλόν, καὶ ἀμοιβὰς τῶν ἁγνεία τεθραμμένων, Ὡ ρίζης εὐσεβοῦς! ἐξ ἧς ὑμεῖς ἐβλαστήσατε Μακκαβαῖοι, Ὡ μητρὸς ἀγίας! τῆς τετοκυίας τὸν ἰσάριθμον τῆς ἐβδομάδος ἀριθμόν, Ἄλλ' ἰκετεύομεν ὑμᾶς Μακκαβαῖοι, σὺν τῇ μητρὶ ὑμῶν Σολομονῇ, καὶ τῷ σοφῷ ἱερεῖ Ἐλεαζάρῳ, ὡς παριστάμενοι Χριστῷ τῷ Θεῷ, δι' ὃν κεκοπιάκατε, τοὺς πόνους τῶν καρπῶν ὑμῶν ἀπολαύοντες, ἐκτενῆ ἰκεσίαν ποιήσατε ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος, ποιεῖ γὰρ ὅσα βούλεται, καὶ πληροῖ τὰ θελήματα ὑμῶν, τῶν φοβουμένων αὐτόν.

Καὶ νῦν... Ὁ αὐτὸς

Ἡ φωνὴ τοῦ Προφήτου σου Μωϋσέως, ὁ Θεός, πεπλήρωται ἢ λέγουσα, Ὅψεσθε τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμαμένην, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν, Σήμερον Σταυρὸς ὑψοῦται, καὶ κόσμος ἐκ πλάνης ἐλευθεροῦται, Σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ Ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγάλλονται, ἐν κυμβάλοις Δαυϊτικοῖς, ὕμνον σοὶ προσφέροντα καὶ λέγοντα, Εἰργάσω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεός, Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν, δι' ὧν ἡμᾶς ἔσωσας ἀγαθὴ καὶ φιλόφρωπε, Παντοδύναμε, Κύριε δόξα σοί.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων Ἦχος α'

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὁδύνας, ἴασαι φιλόφρωπε δεόμεθα.

Τοῦ Σταυροῦ Ἦχος ὁ αὐτὸς

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωροῦμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολιτεύμα.

Καὶ Ἀπόλυσις

Εἰς τὸν Ὀρθρον

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος α'
Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ἡ φύσις τῶν βροτῶν, συνεόρταζε πᾶσα, καὶ σκίρτα μυστικῶς, τοῦ Σταυροῦ γὰρ τὸ ξύλον, προτίθεται σήμερον, ἰατρεῖον ἀδάπανον, τοῖς προστρέχουσι, μέτ' εὐλαβείας καὶ πόθου, καὶ δοξάζουσι τὸν ἐν αὐτῷ προσπαγέντα, Χριστὸν τὸν φιλόανθρωπον.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος δ'
Ἐπεφάνης σήμερον

Εὐφροσύνης πρόξενος, τὴ νῦν ἡμέρα, τοῦ Σταυροῦ ἡ πρόοδος, καθαγιαίνει γὰρ ἡμῶν, ψυχὰς ὁμοῦ καὶ τὰ σώματα, τῶν προσκυνούντων αὐτὸν μετὰ πίστεως.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτὸ

Οἱ Κανόνες τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Σταυροῦ, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς.

Τὸ προσκυνητὸν πάντες ὑμνοῦμεν Ξύλον.
Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. δ'
Ἀρματηλάτην Φαραῶ

Τὸν τοῦ Κυρίου ζωηφόρον σήμερον, Σταυρὸν νοῖ καθαρῶ, καὶ εὐσεβεῖ γνώμη, πάντες προσκυνήσωμεν, πρόκειται γὰρ δωρούμενος, τοῖς αὐτῷ προσιοῦσιν, ἀγιασμὸν καὶ σωτήριον, ἔλλαμψιν καὶ δόξαν καὶ ἔλεος.

Ὁ ζωοδότης Σταυρὸς προκείμενος, καὶ καθορώμενος, φωτοειδῆ αἴγλην, ἀποπέμπει χάριτος, προσέλθωμεν καὶ λάβωμεν, φωτισμὸν εὐφροσύνης, καὶ σωτηρίαν καὶ ἄφεσιν, αἶνεσιν Κυρίῳ προσάγοντες.

Πρόκειται ξένον τοῖς ὀρῶσι θέαμα, Σταυρὸς ὁ τίμιος, καὶ ὡς πηγὴ βρύει, ψυχικὰ χαρίσματα, καὶ παύει ἁμαρτήματα, καὶ νοσήματα λύει, καὶ τὰ φρονήματα ῥώννυσι, τῶν εἰλικρινῶς προσκυνούντων αὐτόν.

Ῥάβδος ἐτύπου τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον, θάλασσαν τέμνουσα, δι' οὔ ἡμεῖς πίστει, ἀποντίστως πλέομεν, τοῦ βίου ὕδωρ ἄστατον, καὶ τὰ ρεύματα πάντα, τῆς ἁμαρτίας ἐκφεύγομεν, καὶ θείας γαλήνης πληρούμεθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὅτε σὲ τέκνον ἀπορρήτως ἔτεκον, ὠδῖνας ἔφυγον, καὶ πῶς νυκτὶ ὄλη, ὀδυνῶν πεπλήρωμαι; Ὅρῶ γὰρ σὲ κρεμάμενον, ὡς κακοῦργον ἐν ξύλῳ, τὴν γῆν ἀσχέτως κρεμάσαντα, ἔλεγεν ἡ Πάναγνος κλαίουσα.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὦδὴ α' Ἦχος α'
Ὦδὴν ἐπινίκιον

Μωσέως τὰ δόγματα, πάνσοφοι Παῖδες, νομίμως φυλάξαντες, καὶ Χριστοῦ τὸν θάνατον, ζηλώσαντες εὐσεβῶς, πρεσβεύσατε ἀεὶ, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Τις εἶδε, τις ἤκουσεν, οἴους ἀγῶνας, στερρῶς ἐπεδείξαντο, οἱ τοῦ νόμου φύλακες, οἱ Σολομονῆς υἱοί, ἀθλήσαντες μιὰ ψυχῇ, ἐνὶ φρονήματι;

Ἀλλήλους ὀτρύνοντες, οὕτως ἐβόων, Νομίμως ἀθλήσωμεν, καὶ προθύμως θάνωμεν, ὑπὲρ πατρῶων ἐθῶν, οἱ Σολομονῆς τῆς σεπτῆς, Ἅγιοι ἑπτὰ.

Ἡσχύνθη ὁ τύραννος, στῶμεν ἀνδρείως, ἠσθένησαν βάσανοι, ὁ Βελίαρ ἠττηται, τὸ πῦρ ἐσβέσθη λοιπόν, μηδεὶς οὖν ἔξω ἀδελφοί, στήτω τοῦ σκάμματος.

Ἡμῖν ὦ Ἀντίοχε, ὑπὲρ πατρῶων, ἐθῶν ὁ ἀγὼν ἐστίν (οἱ Παῖδες ἔκραζον ἐν τῷ σταδίῳ γυμνοῖ), ὑπὲρ ὧν μᾶλλον τὸ θανεῖν, τοῦ ζῆν προκρίνομεν.

Τὰς σάρκας τοῖς ὄνυξιν, ἐν τῷ σταδίῳ ξέομενοι, ἔκραζον οἱ τοῦ νόμου φυλακες, Ἡμῖν ὦ Ἀντίοχε, γλυκεῖς οἱ πόνοι καὶ τὸ πῦρ, διὰ τὴν πάντων ζωὴν.

Δόξα...

Τριάδα δοξάσωμεν, τὴν ἐν Μονάδι οὐσίαν αἰδιον, συμφυῆ καὶ σύνθρονον, καὶ ὁμοδύναμον, Πατέρα ἄναρχον Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Τὸν βότρυν τὸν πέπειρον, ἐν τῇ γαστρὶ, σου ἀφράστως βλάστησασα, ζωηφόρος ἄμπελος, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, ἐδείχθης Μήτηρ Θεοῦ, πάντας εὐφραίνουσα.

Καταβασία

«Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ράβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι, τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἠνωσεν, ἐπ' εὐρους διαγράψας τὸ ἀήττητον ὄπλον, Διὸ Χριστῷ ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται».

Τοῦ Σταυροῦ

Ὡδὴ γ'

Ὁ στερεώσας

Σταυρὸς ἀπάντων τῶν καλῶν, παρεκτικὸς καθορᾶται, προσκυνούμενος, καὶ πᾶσα ἢ κτίσις, ἐορτάζει ἐν χαρᾷ, φωτιζομένη χάριτι, τοῦ ἐν αὐτῷ βουλήσει, ἀνυψωθέντος Θεοῦ ἡμῶν.

Καταυγαζόμενοι φωτί, τῶν τοῦ Σταυροῦ λαμπηδόνων, ὀλικῶς οἱ ἐν αὐτῷ πεποιθότες, σκοτασμὸν ἁμαρτιῶν, ἐκφύγωμεν καὶ κράξωμεν, ὁ φωτισμὸς τῶν ὄλων, εὐσπλαγχνε Κύριε, δόξα σοί.

Ἕμνολογούμεν σε Σταυρέ, καὶ προσπτυσσόμεθα πίστει, ἐξαιτούμενοι τὴν σὴν δυναστείαν, Ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐχθροῦ, παγίδων καὶ κυβέρνησον, πρὸς ὄρμον ἡμᾶς πάντας, τῆς σωτηρίας ὑμνούντάς σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Νενεκρωμένην τὴν ζωὴν, ἐπὶ Σταυροῦ θεωροῦσα, καὶ μὴ φέρουσα τῶν σπλάγχων τὸν πόνον, ἐδονεῖτο ἢ σεμνή, Παρθένος ἀνακράζουσα, Οἴμοι! Υἱέ μου τί σοί, δῆμος ἀνόμων πεποίηκεν;

Τῶν Ἁγίων

Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν

Παῖδες ἱερῶς βλαστήσαντες, καὶ συναυξηθέντες, πάντες κατὰ νόμον, παιδαγωγηθέντες ὑπὸ Ἐλεαζάρου, νομίμως ἠθλήσατε, καὶ Ἀντιόχου τὰς βουλὰς, πάσας εἰς γῆν κατεπατήσατε.

Σπεῦδε ἀνεβόων τύραννε, οἱ Ἀβραμιαῖοι, ποίει ἅπερ θέλεις, καὶ ὀργίζου πλέον, ἡμεῖς τοῖς δόγμασί σου, οὐδόλως πειθόμενοι, τοὺς τῶν βασάνων αἰκισμούς, πόθῳ Θεοῦ μᾶλλον αἰρούμεθα.

Μήτις ὑστερεῖτω σήμερον, τοῦ καλοῦ ἀγῶνος, μήτις θηρευθῆτω, ὑπὸ τοῦ μανιώδους, σοφὸς ἐστίν ὁ δράκων, ἀλλήλους παρώτρυναν, τῆς Σολομονῆς οἱ υἱοί, μήτις ἡμῶν γένηται βρώμα αὐτοῦ.

Δεῦτε οἱ τοῦ νόμου φύλακες, ὁμοῦ αἰκισθῶμεν, δεῦτε ἀνδρυνθῶμεν, οἱ Παῖδες ἀνεβόων, ἀλλήλους ὀτρύνοντες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας εὐσεβῶς, οὓς καὶ ἡμεῖς ζηλοτυπήσωμεν.

Δόξα...

Μίαν οἱ πιστοὶ δοξάσωμεν, τοῦ Θεοῦ οὐσίαν, μίαν δεσποτείαν, μίαν βασιλείαν, ἐνοῦντες ἀσυγχύτως,

τὴν μίαν θεότητα, καὶ διαιροῦντες εὐσεβῶς, ταύτην τρισὶ ταῖς ὑποστάσεσι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Βᾶτος προεγνώσθης ἄφλεκτος, ἐν Σινᾷ τῷ ὄρει ὄρος δὲ τὸ θεῖον, Δανιὴλ ἐφάνης ἐξ οὗ ἁχειροτμήτως, ἐτμήθη ὁ ἄτμητος, Χριστὸς ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, εἰς ὃν Υἱός, Θεογεννητορ ἐκ σοῦ.

Καταβασία

«Ράβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται, τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα, Τῆ στει ρευουση δὲ πρώην, Ἐκκλησία νῦν ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα».

Κάθισμα τοῦ Σταυροῦ

Ἦχος δ'

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῆ ἐπωνύμῳ σου καινὴ πολιτεία, τοὺς οἰκιτμούς σου δώρησαι Χριστέ ὁ Θεός, εὐφανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Εἶτα Κάθισμα

Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Εὐσεβῶς συντραφέντες Παῖδες σοφοί, μαρτυρικῶς τοῦ τυράννου τὰς ἀπειλάς, ἀνδρείως κατησχύνετε, ὡς τοῦ νόμου ὑπέρμαχοι, καὶ τοῦ πατρὸς ἀκόλουθοι, γενόμενοι Ἅγιοι, σὺν μητρὶ θεόφρονι, προθύμως ἠθλήσατε, ὅθεν καὶ θανάτῳ, τὴν οὐράνιον ὄντως, ζωὴν ὠνησάμενοι, αἰωνίως ἀγάλλεσθε, Μακκαβαῖοι στερρόψυχοι. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος πλ. β'

Ὁ Σταυρός σου Κύριε ἡγιασται, ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἰάματα, τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἁμαρτίαις, Δι' αὐτοῦ σοὶ προσπίπτομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τοῦ Σταυροῦ

Ὦδὴ δ'

Σὺ μου ἰσχύς Κύριε

Ἡ κραταιά, σκέπη τε καὶ ἐπανόρθωσις, τῶν ἀνθρώπων, τὸ ἀκαταμάχητον ὄπλον τῆς πίστεως ὁ Σταυρός, ὁ σωτηριώδης, ἰδοὺ ὀράται Προκείμενος, καὶ πάντων τὰς καρδίας, τῶν πιστῶς προσιόντων, ἀγιάζων φωτίζει ἐν χάριτι.

Τῶν εὐσεβῶν, φρουρὸς ὁ μέγας προκείμενος, ἐν τῷ μέσῳ, πάντων Ὑπεράγαθε, Σταυρὸς ὁ τίμιος μέσον γῆς, ἐν ᾧ ἀνυψώθης, ἐθελουσίῳ θελήσει σου, τὸν κόσμον ἀγιάζει, τὴ αὐτοῦ προσκυνήσει, καὶ διώκει δαιμόνων τὰς φάλαγγας.

Ὁ οὐρανός, πάση τῇ γῆ συνευφραίνεται, ἀθλοφόροι, Μάρτυρες, Ἀπόστολοι, ψυχαὶ Δικαίων περιχαρῶς, νῦν ἀγαλλιώνται, τὸ πάντας σῶζον θεώμενοι, προκείμενον ἐν μέσῳ, ζωοδώρητον ξύλον, καὶ Πιστοῦς ἀγιάζον ἐν χάριτι.

Νόμους τοὺς σοὺς, Κύριε ὁ ἀσυνείδητος, μὴ φυλάξας, μέλλω κατακρίνεσθαι, ἡνίκα ἔλθης ἐξ οὐρανοῦ, κρίναι τῶν ἀνθρώπων τὰ ἔργα, ὅθεν κραυγάζω σοί, Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, ἐπιστρέψας με σῶσον, μετανοίας παρέχων μοι δάκρυα.

Σταυροθεοτοκίον

Παρθενικῆς, τέκνον ἐκ μήτρας σὲ ἔτεκον, καὶ ὀρῶσα, ξύλῳ νῦν κρεμάμενον, ἐπαπορῶ, καὶ οὗ συνορῶ, ὕψος μυστηρίου, καὶ βάθος πολλῶν κριμάτων σου, ἡ Πάναγνος ἐβόα, ἦν φωναὶς ἀσιγήτοις, ὡς μητέρα Θεοῦ μακαρίζομεν.

Τῶν Ἁγίων

Ἐν Πνεύματι προβλέπων

Εὐφραίνου Ἐλεάζαρ, ὀρῶν τοὺς Ἱεροῦς, φοιτητὰς σου σήμερον, ἀθλοῦντας εὐσεβῶς, ὑπὲρ πατρώων

νομίμων τε προσταγμάτων, καὶ Ἀντιόχου τοῦ διώκτου τὴν μανίαν, λόγοις τοῖς σοφοῖς διελέγχοντας.

Σολομονῆ ἀγάλλου, ὀρῶσα τοὺς ἑπτὰ, κλάδους συνακμάσαντας, τοῦ νόμου τοὺς καρπούς, ἐξ ὧν τρυγῶσα ἢ ἄμεμπτος Ἐκκλησία, τοὺς κληρονόμους τῆς ἐν χάριτι λατρείας, τρέφει καθ' ἡμέραν ὡς μήτηρ ἡμᾶς.

Σκιρτᾶτε Πατριάρχαι, κροτήσατε χερσί, τοὺς τοῦ νόμου φύλακας, ὀρῶντες εὐσεβῶς, ὑπεραθλοῦντας τῆς κατὰ νόμον λατρείας, καὶ διὰ πάντων αἰκισμῶν δοκιμασθέντας, μήπως τῶν πατρῶων ἐκστῶσιν ἐθῶν.

Χορεύσατε νομίμως, ὑπέρμαχοι στερροί, καὶ συνεορτάσατε, τοῖς Μάρτυσι Χριστοῦ, ὡς πρὸ ἐκείνων ἀθλήσαντες ὑπὲρ νόμου, καὶ μέτ' ἐκείνων εὐφημουμένοι ἐννόμως, πάση τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησία φαιδρῶς.

Δόξα...

Τριάδα ἐν Μονάδι, δοξάζομεν πιστοί, ἀσιγήτοις στόμασι, βοῶντες πρὸς αὐτήν, Ἡ ἐν Μονάδι τριάς συμπροσκυνουμένη, καὶ ἐν Τριάδι τῶν Προσώπων ὕμνουμένη, δόξα σοὶ τιμὴ καὶ προσκύνησις.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὑμνοῦμεν σὲ Παρθένε, Θεόνυμφε σεμνή, ὡς Θεογεννήτριαν, καὶ τεῖχος τῶν πιστῶν, σὺ γὰρ τὴν φύσιν ἀνέστησας τὴν πεσοῦσαν, καὶ τὴν εἰκόνα ἀνεπέωσας τεκοῦσα, μόνη τὸν προόντα Θεὸν τοῦ Ἀδάμ.

Καταβασία

«Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα».

Τοῦ Σταυροῦ

Ὡδὴ ε'

Ἵνα τί με ἀπόσω

Ἀλαλάξατε ἔθνη, ἄσατε σκιρτήσατε φυλαὶ καὶ ψάλατε, τῷ Θεῷ τῷ δόντι, τὸν Σταυρὸν ἀδιάσειστον ἔρεισμα, οὗ νῦν τὴ προθέσει, πάντες πιστοὶ ἀγαλλιῶμεν, δι' αὐτοῦ τῶν καλῶν ἀπολαύοντες.

Νοεραὶ στρατιαὶ σε, πᾶσαι περιέπουσι, Σταυρὲ πανάγιε, καὶ βροτοὶ πηλίνοις, σοῦ προσψαύοντες χεῖλεσι σήμερον, ἀπαντλοῦμεν πόθῳ ἁγιασμὸν καὶ εὐλογίαν, τὸν ἐν σοὶ προσπαγέντα δοξάζοντες.

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, ἴασαι τὰ χρόνια, εὐσπλαγγνε Κύριε, καὶ ὡς προσκυνοῦντα, τὸν τίμιον Σταυρόν σου περισῶζε, οὗ τὴ δυναστεία, πᾶν ἐμποδὸν ἀποσοβεῖται, καὶ κακῶν ἀπαθεῖς διαμένομεν.

Σταυροθεοτοκίον

Ἐν Σταυρῷ καθορῶσα, τὸν δι' ἀγαθότητα, ἐκ σοῦ Πανάμωμε, ὑπὲρ νοῦν τεχθέντα, ἐδονήθης τὰ σπλάγγνα καὶ ἔλεγε, Οἴμοι! θεῖον τέκνον, πῶς ὑπὲρ πάντων ὀδυνᾶσαι; Προσκυνῶ σου τὸ εὐσπλαγγνον Κύριε.

Τῶν Ἁγίων

Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν

Ζηλώσωμεν φιλόχριστοι, τοὺς Παῖδας τοὺς ἑπτὰ, οὓς ἡμῖν Μωσῆς νομίμως ἐθρέψατο, καὶ Ἐλεάζαρ προεβίβασεν, ἐν τῷ πατρῷ νόμῳ, δι' εὐσεβοῦς θρησκείας.

Μὴ νόμιζε Ἀντίοχε, διώκτα τῶν πιστῶν, ὅτι σοῦ τὸ πῦρ φοβήσεται καιόμενον, πρὸς ταῦτα σφάζει ἀνομώτατε, ποίει λοιπὸν ὁ βούλει, οἱ Παῖδες ἀνεβῶν.

Νομίμως ἐναθλήσωμεν, ἀλλήλοις οἱ στερροί, μάρτυρες Χριστοῦ, Μωσέως τὰ δόγματα, παρηγγυῶντο μὴ παράψασθαι, τῶν μιαρῶν ὄψων, οἱ Παῖδες ἀνεβῶν.

Δόξα...

Προάναρχε, συνάναρχε, ὁμόθρονε Τριάς, Πατὴρ καὶ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Μονὰς Ἁγία τρισυπόστατε, τοὺς ἐξ Ἀδάμ σῶζε, πιστῶς σὲ ἀνυμνοῦντας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χριστέ ὁ μόνος εὐσπλαγγνος, εἰρήνευσον ἡμᾶς, σὲ γὰρ δυσωπεῖ ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, σὺν τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἀθλήσασιν, ὑπὲρ ἔθῶν πατρῶων, καὶ τοῦ Μωσέως νόμου.

Καταβασία

«Ὡ τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλω ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεῖς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν».

Τοῦ Σταυροῦ

Ὡδὴ ς'

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ

Σταυροῦ παγέντος ἐν γῆ, δαιμόνων πτώσις ἐγένετο, ὃν νῦν ὁρῶντες ἡμεῖς, ἐνδόξως προκείμενον, καὶ κατασπαζόμενοι, τῆς τῶν συμπτωμάτων, ἀμαρτίας ἀνιστάμεθα.

Ὑμνοῦντές σε τὸν Θεόν, καὶ Βασιλέα καὶ Κύριον, ὃν ἐδώρησω ἡμῖν, Σταυρὸν τεῖχος ἄρρηκτον, νῦν περιπτυσσόμεθα, ἐν ἀγαλλιᾷσει, καὶ δεινῶν ἀπαλαττόμεθα.

Μεγάλα πάσιν ἡμῖν, δωρήματα παρεχόμενος, ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός, ὁρᾶται προκείμενος, Προσέλθωμεν ἄνθρωποι, φωτισμὸν καρδίας, καὶ ψυχῆς ἀπαρυόμενοι.

Θεοτοκίον

Νηστεύειν ἡμᾶς Ἀγνή, κακίας πάσης ἐνίσχυσον, καὶ φαύλων καὶ πονηρῶν, ἀπέσχεσθαι πράξεων, ἀεὶ ἐνδυνάμωσον, προστασία πάντων, τῶν ἀνθρώπων χρηματίζουσα.

Τῶν Ἁγίων

Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν

Ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, ὠκοδόμησε ναόν, καὶ ὑπήρεισεν αὐτόν, ἑπτὰ στύλοις λογικοῖς, προγράφουσα τοὺς Παῖδας τούτους, ὡς νόμου φύλακας.

Ἡ σοφὴ Σολομονή, υἱοὺς ἔτεκεν ἑπτὰ, οὓς ἐθρέψατο καλῶς, Ἐλεάζαρ ὁ σοφός, καὶ ἔστεψεν, ἡ θεία χάρις, στερρῶς ἀθλήσαντας.

Τι βραδύνεις δικαστὰ; πρὸς Ἀντίοχον φησίν, ἐν τῷ μέσῳ τῶν δεινῶν, ἡ ἐπτάκλωνος σειρά, τιμώρησον, συντόμως σφάττε, ποίει ἃ θέλεις λοιπόν.

Προενήθλησε πατήρ, συναθλοῦσι καὶ υἱοί, ἐφεπέσθω σὺν ἡμῖν, καὶ ἡ μήτηρ δικαστὰ, καὶ γένοιτο, προσθήκη τέκνοις, καὶ σεμνολόγημα.

Κὰν τὰ σώματα ἡμῶν, ἀναλώσης τῷ πυρί, ὁ ἐπτάδελφος χορός, ἀνεβόα τολμηρῶς, Ἀντίοχε, μὴ ὅλως οἴου, νικᾶν κὰν ἓνα ἡμῶν.

Δόξα...

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, ἐν θεότητι μιᾷ προσκυνήσωμεν πιστῶς, κραυγάζοντες, Τριάς Ἁγία, σῶ ζετόνκόσμον σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Πῶς ἐγέννησας Υἱόν, ὃν οὐκ ἔσπειρε Πατήρ; πῶς διέμεινας Ἀγνή, μετὰ τόκον ὡσπερ ἦς; Θεὸς οἶδεν, ὁ πάντα πράττων, ὅπως ἂν βούληται.

Καταβασία

«Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγγνοις, παλάμας, Ἰωνάς, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος πρό, διετύπου σαφῶς, Ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει τὸν κόσμον φωτίσαντος».

Κοντάκιον Ἦχος β'

Τὰ ἄνω ζητῶν

Σοφίας Θεοῦ, οἱ στῦλοι οἱ ἐπτάριθμοι, καὶ θείου φωτός, οἱ λύχνοι οἱ ἐπτάφωτοι, Μακκαβαῖοι πάνσοφοι,

πρὸ Μαρτύρων μέγιστοι Μάρτυρες, σὺν αὐτοῖς τῶ πάντων Θεῷ, αἰτεῖσθε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς.

Ὁ Οἶκος

Αἶνει θερμῶς Σιών τὸν Θεόν σου, ὅτι ἐνίσχυσεν ὄντως σῶν πυλῶν τοὺς μοχλοὺς, καὶ τοὺς υἱοὺς σου εὐλόγησεν, Οὗτοι στρατὸς γὰρ ὡς τροπαιοῦχος, φάλαγξ ὄντως γενναία καὶ κραταιόφρων, πρὸς μηχανὰς δυσσεβῶν θεοφρόνως ἀνθέστηκεν, Ἄλλ' ὡς νίκης στεφάνους οὐρανιας Σιών ἀπολαύοντες, καὶ τῷ θείῳ θρόνῳ πελάζοντες, ὑπὲρ πάντων ἀπαύστως δεόμενοι, αἰτεῖσθε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς.

Συναξάριον

Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ μαρτύρων τῶν Μακκαβαίων, Ἀβείμ, Ἀντωνίου, Γουρία, Ἐλεαζάρου, Εὐσεβωνά, Ἀχειμ καὶ Μαρκέλλου, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς, καὶ Ἐλεαζάρου τοῦ διδασκάλου αὐτῶν.

Στίχοι

- Πρῶτος πρὸ Χριστοῦ πῦρ στέγων Ἐλεάζαρ,
- Ἀθλήσεως προὔθηκε τοῖς ἄλλοις ἴχνη.
- Πρώταθλον ἄλλην καὶ πρὸ τῆς θέκλης ἔχω,
- Τὴν Σολομονήν, ἣν πρὸ Χριστοῦ πῦρ φλέγει.
- Ἐξ ἑβδόμης πέμπουσι Παίδων ἑπτάδα,
- Ἀρθρέμβολα, πῦρ, καὶ τροχοὶ πρὸς ὀγδόην.
- Καύσαν ἐνὶ πρώτῃ Σολομώνην, ἑπτὰ τε υἱας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων ἐννέα μαρτύρων, τῶν ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας ἀθλησάντων, Λεοντίνου, Ἄττου, Ἀλεξάνδρου, Κινδέου, Μνησιθέου, Κυριακοῦ, Μηναίου, Κατούνου, καὶ Εὐκλέου.

Στίχοι

- Ἐκ Παμφυλίας ἐννὰς ἐτ μήθη ξίφει,
- Μίαν φυλὴν ζητοῦσα, τὴν τῶν Μαρτύρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Πάπας ὁ Νέος, εἰς σάκκον βληθεὶς, καὶ θίβη ἐγκλεισθεὶς, καὶ εἰς θάλασσαν ῥιφθεὶς, τελειοῦται.

Στίχοι

- Σάκκος Πάπαν ἔκρυσσε, καὶ σάκκον θίβη,
- Καὶ τὴν θίβην ροῦς, καὶ Πάπας Θεοῦ πέλας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἐλεάζαρος, πυρὶ τὴν κεφαλὴν φλεχθεὶς, τελειοῦται.

Στίχοι

- Καυτηριασθεὶς Ἐλεάζαρος κάραν,
- Ψυχοβλαβῶν ἀπῆλθε κρείττων ρευμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Κήρυκος ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

- Τοῦ δημίου φήσαντος, οὐ τμηθῆς θύων.
- Κλίνας κάραν Κήρυκος, εἶπεν, Οὗ θύω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

- Τῷ Θεοδώρῳ θεῖος ἐνσκήπτει πόθος,
- Τυχεῖν ποθεινῶν δωρεῶν διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Πολύευκτος, ἐν κοπρίᾳ χωσθεὶς, τελειοῦται.

Στίχοι

- Ἴωβ καθέδραν, φη' μὴ δὴ τὴν κοπρίαν,
- Ὁ Πολύευκτος εἶχεν εἰς τιμωρίαν.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μήνου, Μηναίου, καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῷ Βιγλεντίῳ, πλησίον τοῦ χαλκοῦ Τετραπύλου.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου, Ἐπισκόπου Προκοννήσου (Προικοννήσου), τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχοι

- Τὸν Τιμόθεον, τὸν Προκοννήσου θύτην,
- Τιμᾷ Θεὸς πρίν, νύν τε θαυματουργίαις.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Σταυροῦ

Ὡδὴ ζ'

Θεοῦ συγκατάβασιν

Ὁ χρόνων ἐπέκεινα, ἐν χρόνῳ σάρκα φορέσας δείκνυται, καὶ τὰ χρόνια πάθη, ἡμῶν ἰᾶται δι' ἀγαθότητα, σαρκὸς ὁμοῦ τε καὶ πνεύματος, ἤδη δέ, τῷ θείῳ αὐτοῦ Σταυρῷ, καθαγιάζει ἡμᾶς.

Ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν, καὶ προσκυνοῦμεν καὶ μεγαλύνομεν, τὸ σὸν Κύριε κράτος, ὅτι παρέσχου ἡμῖν τοῖς δούλοις σου, Σταυρὸν τὸν θεῖον, τρυφήν ἀδαπάνητον, καὶ φύλακα τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Μὴ δείξης με Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρα τῆς διαγνώσεως, κατεγνωσμένον κακοίς, μὴ ἀπορρίψης ἐκ τοῦ προσώπου σου, κατησχυμένον, ἀλλ' οἴκτιρον σώσόν με, τῷ σῷ τιμίῳ Σταυρῷ, ὡς ὑπεράγαθος.

Ἐτύπου τὴν χάριν σου, Σταυρὲ γλυκαίνων Μωσῆς τὰ ὕδατα, τὰ πικρότατα ξύλω, καὶ γὰρ πικρίας Κακῶν ἐρρύσθημεν, τὴ σὴ δυνάμει, διὸ ἡμᾶς γλύκανον, ἀσπαζομένους σὲ νύν, ἐν κατανύξει ψυχῆς.

Θεοτοκίον

Νοός μου τὴν στένωσιν, τὴ σὴ πρεσβεία πλάτυνον Δέσποινα, ἢ στενώσασα πάσας, τὰς μεθοδείας τοῦ πολεμήτορος, καὶ δι' ὁδοῦ με στενῆς κατευόδωσον, πρὸς τὸν πλατυσμὸν τῆς ζωῆς, βαδίζειν Μήτηρ Θεοῦ.

Τῶν Ἁγίων

Τοὺς ἐν καμίνῳ

Οἱ τοῦ πατρώου νόμου ζηλωταί, οἱ σύμψυχοι φύλακες τοῦ νόμου ἀκλινεῖς, ἕνα Θεὸν πανευσεβῶς καθωμολόγουν, τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἐνοποιοῦντες πιστῶς, καὶ διαιροῦντες εὐσεβῶς.

Τι ἐπιμένεις τύραννε λοιπόν; οἱ Μάρτυρες ἔκραζον τῷ πλάνῳ δικαστῇ, ἕνα Θεὸν ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν, καὶ πατρίδα ἔχομεν, τὴν ἄνω Ἱερουσαλήμ, τὴν θρησαμένην ἡμᾶς.

Οὗ μισοφαγήσομεν φασίν, οὐ θύσομεν, οὐδὲ γόνυ κάμψομεν εἰς γῆν, ἕνα Θεὸν ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν, καὶ αὐτὸν φοβούμεθα, παρ' οὗ γεγόναμεν, καὶ πρὸς ὃν σπεύδομεν.

Δόξα...

Τριαδικὴν ὑμνήσωμεν ὠδὴν, δοξάζοντες ἄναρχον Πατέρα καὶ Υἱόν, Πνεῦμα εὐθές, μοναδικὴν μίαν οὐσίαν, ἣν τρισῶς ὑμνήσωμεν, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος κράζοντες.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Χαῖρε τὸ τεῖχος πάντων καὶ χαρά, Πανύμνητε, χαῖρε τῶν περάτων ἢ ἐλπίς, χαῖρε βροτῶν ἢ καλλονή, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἢ τερπνότης ἄχραντε, σὺ γὰρ τὸν μόνον Θεὸν σαρκὶ ἐκύησας.

Καταβασία

«Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου, δυσσεβοὺς λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας θεοστουχοῦς, Ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πύρ βρόμιον, ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔψαλλον, ὁ ὑπερύμνητος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

Τοῦ Σταυροῦ

Ὡδή η'

Ἑπταπλασίως κάμινον

Εὐλω ποτὲ ἀνείλκυσε, ποταμοῦ τὸ σιδήριον, θεῖος Ἐλισσαῖος, σὲ προγράφων πόρρωθεν, Σταυρὲ πανσεβάσμιε, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης καὶ γάρ, διὰ σοῦ πρὸς πίστιν, ἀναχθέντες βεβαίαν, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἀξιούμεθα βλέπειν, καὶ πίστει προσκυνεῖν σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑποσημαίνει πόρρωθεν, σὲ Σταυρὲ πανσεβάσμιε, ἐν ταῖς εὐλογίαις Ἰακώβ τρανότατα, ἡμεῖς δὲ ἐν χάριτι, ἀξιωθέντες βλέπειν σε, πίστει ἀδιστακτοῦ, προσερχόμεθα πάντες, καὶ ψάλλομεν πλουσίως, εὐλογίαν τρυγῶντες, καὶ φῶς καὶ σωτηρίαν, καὶ τῶν πταισμάτων λύσιν.

Λευχειμονοῦντες πράξειςιν, ἐναρέτοις προσέλθωμεν, ἐν ἀγαλλιάσει, τῷ Χριστῷ κραυγάζοντες, Πανάγαθε Δέσποτα, τῷ σῶ ὑψίστῳ θεῷ Σταυρῷ, ὕψωσον ἡμῶν, τοῦ χριστωνύμου λαοῦ σου, τὸ κέρασ, ἵνα πίστει, καὶ εἰρήνη βαθεῖα, ὑμνήται σου τὸ κράτος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικὸν

Ὁμοφυῆ συνάναρχον, συναΐδιον σύνθρονον, φύσιν μὲν ἀπλήν, διαιρετὴν προσώποις δέ, Πατέρα ἀγέννητον, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, ἄκτιστον οὐσίαν, καὶ θεότητα πάντες, ὑμνοῦντες μελωδοῦμεν, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Νῦν ὡς ἀρνίον ἄκακον, καθορῶσα κρεμάμενον, καὶ ὑπὸ ἀνόμων τῷ Σταυρῷ πηγνύμενον, Υἱέ μου προάναρχε, καὶ ὄδυρμοῖς συγκόπτομαι, καὶ ταῖς μητρικαῖς περιστατοῦμαι ὀδύνας, ἢ Πάναγνος ἐβόα, ἦν φωναῖς ἀσιγήτοις, ὑμνοῦμεν θεοφρόνως, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἁγίων

Τὸν ἐν σοφίᾳ τοὺς οὐρανοὺς

Οἱ τῶν πατρῶ ὧν ἐθῶν νομοφύλακες, καὶ τῆς Μωσέως διαταγῆς προκήρυκες, ὡς ἑπτὰ φωστῆρες ἐν κόσμῳ φαίνοντες, ταῖς ἀκτίσι τῶν ἁθλῶν, ἡμᾶς καταλάμπουσιν, οἱ νοεροὶ λαμπτήρες.

Οἱ κατὰ νόμον Θεοῦ ἀριστεύσαντες, καὶ τὰς Ἀντιόχου βουλὰς καταπτύσαντες, τολμηρῶς ἐβόων, Ἡμᾶς Ἀντίοχε, οὐ θηρία οὐ ξίφη, οὐ πῦρ οὐδὲ μάστιγες, ὅλως χωρίσει Θεοῦ.

Οἱ τὴν Μωσέως καθέδραν κοσμήσαντες, καὶ τοὺς πατρώους θεσμοὺς συντηρήσαντες, ὡς ἑπτὰ ἀστέρες ἐν κόσμῳ λάμποντες, τοὺς πλανήτας ἀστέρας, λοιπὸν ἀπημαύρωσαν, τὴ πίστει φαιδρυνθέντες.

Τῆς εὐσεβοῦς Σολομονῆς βλαστήματα, καὶ τοῦ πιστοῦ Ἐλεάζαρ τὰ θρέμματα, οἱ ἑπτὰ φωστῆρες ὡς λύχνοι φαίνοντες, τὴ τοῦ νόμου λυχνία, σαφῶς ἐπετέθησαν ἐπὶ τὴ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ.

Δόξα...

Δόξα πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματι, τῇ ἐν Τριάδι προσώπων θεότητι, καὶ Μονάδι φύσεως, ὑποστάσεσιν, ὑμνουμένη ἀπαύστως, ὑπὸ πάσης κτίσεως καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τῆς πατρικῆς εὐδοκίας θησαύρισμα, τῆς τοῦ Υἱοῦ παρουσίας ἐναύλισμα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐνδιαίτημα, ἀνεδείχθης Μαρία, Τριάδος τὴν ἔμφασιν ἐν σοὶ ἀνατυποῦσα.

Καταβασία

«Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, Δημιουργὸν Πατέρα Θεόν, ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας».

Τοῦ Σταυροῦ

Ὡδή θ'

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ

Ἰάσω ὑπεράγαθε τὴν ἐμήν, συντριβὴν ἐν Σταυρῷ προσπηγνυμενος, ἥλοις ποτέ, πόδας τε καὶ χεῖρας

Παμβασιλεῦ, καὶ τὴν πλευρὰν νυττόμενος, ὄξος ποτιζόμενος καὶ χολήν, ἢ πάντων εὐφροσύνη, ὁ γλυκασμὸς ἢ δόξα, ἢ αἰωνία ἀπολύτρωσις.

Ὁραῖος ὑπὲρ σάπφειρον καὶ χρυσόν, φωταυγῆς ὡσπερ ἥλιος πέφυκας, θεῖε Σταυρέ, κείμενος μὲν τόπῳ περιγραπτός, καὶ νοεραῖς Δυνάμεσι, πάντοτε κυκλοῦμενος φανερώς, ἀκτίσι δὲ τῆς θείας, δυνάμεως φωτίζων, τῆς οἰκουμένης τὰ πληρώματα.

Σταυρὸς χειμαζομένων ἐστὶ λιμὴν, ὀδηγὸς πλανωμένων καὶ στήριγμα, δόξα Χριστοῦ, σθένος Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, τῶν Ἀθλητῶν κραταίωμα, πάντων τῶν ἀνθρώπων καταφυγή, αὐτὸν ἐν μέσῳ πάντες, προκείμενον ὀρῶντες, μετ' εὐλαβείας ἀσπασώμεθα.

Ἡ νίκα μέλλεις ἔρχεσθαι ἐπὶ γῆς, κρίναι κόσμον ὃν ἔπλασας Κύριε, Ἀγγελικῶν, προπορευομένων σῶν στρατιῶν, καὶ τοῦ Σταυροῦ προλάμποντος, ὑπὲρ τὰς αὐγὰς τὰς ἡλιακάς, τῆ τούτου δυναστεία, οἰκτίρησόν με σῶσον, τὸν ὑπὲρπάντας βροτοὺς πταίσαντα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Φθορὰς σε δίχα τέτοκα ἐκ γαστρὸς, πρὸ αἰῶνων Πατὴρ ὃν ἐγέννησε, καὶ πῶς φθορεῖς, ἄνθρωποι σπαράττουσί σε Υἱέ, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρύττουσι, λόγχη καὶ τὰς χεῖρας σὺν τοῖς ποσίν, ἠλοῦσιν ἀπανθρώπως; ἢ Πάναγνος ἐβόα, ἦν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Τῶν Ἁγίων

Τὴν φωτοφόρον νεφέλην

Οἱ κατὰ νόμον τραφέντες, καὶ ὑπὲρ νόμου θανόντες, Ἐλεάζαρου φοιτηταί, Σολομονῆς δὲ Παῖδες, καὶ τοῦ Μωσέως ζηλωταί, ἐλκόμενοι ἔκραζον, Ἀντίοχε τί βραδύνεις, τί μέλλεις, τί οὐ πράττεις, ἃ βουλεύη καθ' ἡμῶν.

Οἱ ταξιάρχαι τοῦ νόμου, τῆς Ἀντιόχου ἀνοίας, καταφρονήσαντες στερρῶς, ταῖς βασάνοις ἐνήθλουν, ζηλοτυποῦντες ἑαυτοὺς, ἀλλήλους προτρέποντες, καὶ σπεύδοντες, προαρπάζειν τοὺς πόνους, καὶ τοὺς ἄθλους, καὶ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν.

Ὅσπερ Ὀλυμπιονίκη, ἀνδρεία τις καὶ γενναία, ἢ Σολομονὴ τοὺς υἱοὺς, ἐσφαγμένους ὀρῶσα, οὐκ ἐσαλεύθη τὴν ψυχὴν, ἀλλ' ἔκραζεν, Ἄκουε, Ἀντίοχε, καμὲ πρόσθετος τοῖς τέκνοις, εἴπερ ὄλωσ, ἐστὶ χάρις παρ' ἐχθρῶν.

Ὡ γυναικὸς ἀριστείας! ὦ γενναιότητος ἄκρας! ἢ τὸν ἐπτάκλωνον χορόν, τῶν υἱῶν ὑπὲρ νόμου, ἀφιέρωσασα Θεῷ, προθύμως ἠνδρίσατο καὶ δέδωκεν, ἑαυτὴν ταῖς βασάνοις, εἰς προσθήκην, τῶν θανόντων νὺν υἱῶν.

Οἱ τῆς σεπτῆς ἐβδομάδος, τύπον ἐπέχοντες Παῖδες, ἐν τῷ θανάτῳ τὴν ζωὴν, θησαυρίζειν ποθοῦντες, ταῖς τοῦ διώκτου ἀπειλαῖς, γενναίως ἀντέστησαν, καὶ ἤσχυναν, τῆ τοῦ νόμου λατρεία, τὰς ἐκείνου, παμβεβήλους μηχανάς.

Τοὺς ἀριστεὰς τοῦ νόμου, οὓς Ἐλεάζαρ ἐκθρέψας, τύπον κατέλιπε καλόν, ἑαυτὸν προενέγκας, τοῖς τῶν Ἁγίων αἰκισμοῖς, ἐνδόξως τιμήσωμεν, πρεσβεύοντας, τοῦ δοθῆναι τῷ κόσμῳ, τὴν εἰρήνην, καὶ ἡμῖν τὸν ἰλασμόν.

Τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην, τῶν ἱερῶν ἡμῶν ἄθλων, Παῖδες τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ, ταῖς ὑμῶν ἰκεσίας, ἐκ πάσης νόσου καὶ φθορὰς, λυτρώσασθε Ἅγιοι, δωρούμενοι, τῆ Μονῇ ἡμῶν ταύτῃ τὴν εἰρήνην, καὶ κακῶν ἀπαλλαγὴν.

Δόξα...

Φῶς τὸν Πατέρα δοξάζω, φῶς τὸν Υἱὸν μεγαλύνω, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα προσκυνῶ, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἀλλ' ἐν προσώποις μὲν τρισί, μιὰ δὲ θεότητι, αἰδιον, ἀτελεύτητον κράτος, ἐκ μὴ ὄντων, τὰ πάντα παραγαγόν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Πῶς, εἶπέ, τίκεις Παρθένε; πῶς ἐκ μαζῶν σου τὸ γάλα; πῶς τοῦ ἀπάτορος ἐκ σοῦ, καὶ ἀμήτορος ἄνω, ἐκ τοῦ Πατρὸς μονογενοῦς, γεννήτρια γέγονας, θηλάζουσα, τὸν τροφέα τοῦ κόσμου; πῶς; Ὡς οἶδεν, ὡς ἠυδόκησεν αὐτός.

Καταβασία

«Μυστικῶς εἶ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῆ, πεφυτουργηται δένδρον, Διὸ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτὸν σὲ μεγαλύνομεν».

«Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήργηται σήμερον, τῆς γὰρ προμήτορος ἢ παγγενῆς κατάρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς Ἁγνῆς Θεομήτορος, ἣν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν».

Ἐξαποστειλάριον Ἦχος β'

Τῶν Μαθητῶν

Τοὺς θαυμαστοὺς ὑμνήσωμεν Μακκαβαίους, Ἐλεαζάρου παῖδας Σολομονῆς τε, οὗτοι γὰρ καθεῖλον τὰ φρυάγματα, τοῦ ἀρχεκάκου δράκοντος, καὶ τῆ τοῦ νόμου λατρεία, ἐγένοντο στεφανῖται.

Τοῦ Σταυροῦ

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης, Σταυρὸς ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρὸς βασιλέων τὸ κραταίωμα, Σταυρὸς πιστῶν τὸ στήριγμα, Σταυρὸς Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ἐν φωναῖς ἀλαλάζομεν, ἐν ὠδαῖς μελωδήσωμεν, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον ἀσπαζόμενοι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν, Σταυρὲ παμμακάριστε, καθαγίασον ἡμῶν, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῆ δυνάμει σου, καὶ Παντοίας ἐκ βλάβης ἐναντίων, διατήρησον ἀτρότους, τοὺς εὐσεβῶς προσκυνούντάς σε.

Προσελθόντες ἀρύσασθε, μὴ κενουμένα νάματα, τοῦ Σταυροῦ τῆς χάριτος προερχόμενα, ἰδοὺ προκείμενον βλέποντες, τὸ ξύλον τὸ Ἅγιον, χαρισμάτων τὴν πηγὴν, ἀρδομένην τῷ Αἵματι, καὶ τῷ ὕδατι, τοῦ Δεσπότη τοῦ ὅλων, τοῦ ἐν τούτῳ, ἐκουσίως ὑψωθέντος, καὶ τοὺς βροτοὺς ἀνυψώσαντος.

Ἐκκλησίας ἐδραῖωμα, Μοναζόντων ἀγλαΐσμα, Ἱερέων καύχημα καὶ διάσωσμα, σὺ εἶ Σταυρὲ πανσεβάσμιε, διὸ προσκυνούμεν σε, καὶ καρδίας καὶ ψυχὰς, φωτιζόμεθα σήμερον, θεία χάριτι, τοῦ ἐν σοὶ προσπαγέντος, καὶ τὸ κράτος, τοῦ δολίου καθελόντος, καὶ τὴν ἀρὰν ἀφανίσαντος.

Καὶ τρία Ἰδιόμελα τῶν Ἁγίων

Ἦχος α'

Ἡ πολυάθλος μήτηρ, πρὸς ἀγῶνας συγκαλοῦσα τοὺς Οἰκείους παῖδας ἔλεγε, Τὴ Ἀβραμιαία πολὺ ἀκολουθήσατε, ἵνα τῆ σφαγῆ τοῦ Ἰσαὰκ συγκοινωνήσητε, Αὐτοὶ δὲ προελάμβανον τὴν ὁδηγοῦσαν, προέπεμπον τὴν νουθετοῦσαν, ἐπαλλήλαις τιμωρίαις, τὰς βασάνους βλέποντες, Ὡν ταῖς εὐχαῖς ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἦχος δ'

Ἐπτὰ στῦλοι ἐκλεκτοί, ἐκ μιᾶς πέτρας λογικῆς λατομηθέντες, ἀσάλευτον ἔδειξαν τὸν τοῦ νόμου πύργον, δι' ὧν εὐδόκησον Σωτήρ, ἐν εἰρήνῃ φυλαχθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἔθαυμάστωσεν.

Ἦχος πλ. α'

Οἱ τοῦ νόμου φύλακες, καὶ τῆς Σολομονῆς υἱοί, ἐν σταδίῳ ἀθλοῦντες, πρὸς Ἀντίοχον ἐβῶν, Ἡμεῖς, ὦ Ἀντίοχε, ὑπὲρ πατρῶων νόμων ἐγκαρτεροῦμεν, οὐ χωρίσει δὲ ἡμᾶς, οὐ πῦρ, οὐ ξίφος, οὐ θῆρες, οὐ μάστιγες, ἀλλ' ὁμοῦ τεθνηξόμεθα, σὺν μητρὶ γηραλέα καὶ διδασκάλῳ πατρὶ, ζῶντες καὶ συγχαίροντες εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας.

Δόξα... Ἦχος δ'

Τὸν κατὰ Μακκαβαίων συγκροτηθέντα πόλεμον, δεῦτε θεασώμεθα πιστοί, καὶ τὴν τούτων ἀνδρείαν,

τύραννος γὰρ Βασιλεὺς, πάντων τῶν ἐθνῶν κρατήσας, ἀντεκρατεῖτο ὑπὸ γέροντος, καὶ παίδων ἑπτὰ, καὶ μιᾶς γυναίκος, Διὸ εὐχαῖς αὐτῶν, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν... Ἦχος ὁ αὐτὸς

Ὁ συμμαχήσας Κύριε τῷ πραοτάτῳ Δαυΐδ, ὑποτάξει τὸν ἀλλόφυλον, τῷ πιστῷ ἡμῶν Βασιλεῖ συμπολέμησον, καὶ τῷ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ κατάβαλε τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, δεῖξον εὐσπλαγγνε εἰς ἡμᾶς, τὰ ἀρχαία ἐλέη σου, καὶ γνώτωσαν ἀληθῶς, ὅτι, σὺ εἶ Θεός, καὶ ἐν σοὶ πεποιθότες νικῶμεν, πρεσβευούσης συνήθως τῆς ἀχράντου σου Μητρός, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία μεγάλη

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῆς γίνεται Εἴσοδος μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ ἐφεξῆς τούτου προσκύνησις, κατὰ τὸν τύπον τῆς τρίτης Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν.

Γινομένης δὲ τῆς προσκυνήσεως, ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον Στιχηρὸν τοῦτο.

Ἦχος β'

Δεῦτε πιστοί, τὸ ζωοποιὸν ξύλον προσκυνήσωμεν, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, ἐκουσίως χεῖρας ἐκτεῖνας, ὕψωσεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα, οὓς πρὶν ὁ ἐχθρὸς, δι' ἠδονῆς συιλῆσας, ἐξορίστους Θεοῦ πεποίηκε, Δεῦτε πιστοί, ξύλον προσκυνήσωμεν, δι' οὗ ἠξιώθημεν τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν συντρίβειν τὰς κάρας, Δεῦτε πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν, Χαίροις Σταυρέ, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ τελεία λύτρωσις, Ἐν σοὶ οἱ πιστότατοι Βασιλεῖς ἡμῶν καυχῶνται, ὡς τῆ σὴ δυνάμει Ἰσραηλίτην λαόν, κραταιῶς ὑποτάττοντες, Σὲ νῦν μετὰ φόβου Χριστιανοὶ ἀσπαζόμενοι, τὸν ἐν σοὶ προσπαγέντα Θεὸν δοξάζομεν λέγοντες, Κύριε, ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγεῖς, ἐλέησον ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου ψάλλομεν

Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν δέσποτα, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν.